

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Renatou Polanskou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. JUDr. Viktorem Pakem, advokátem se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 21, proti žalované **Nemocnici Pardubického kraje, a.s.**, se sídlem Pardubice, Kyjevská 44, IČ 27520536, za účasti ČSOB Pojišťovny, a.s., člen holdingu ČSOB, se sídlem Pardubice, Masarykovo nám. 1458, IČ 45534306, o zaplacení 432.000,- Kč s přísl. a 2.963.380,- Kč s přísl.

takto:

I. Řízení o zaplacení úroku z prodlení ve výši 7,75% p.a. z částky 21.066,- Kč od 13.11.2011 do zaplacení se z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 2.067.514,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% p.a. z částky 747.394,- Kč od 13.11.2011 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Návrh, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 1.327.866,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% p.a. z částky 57.060,- Kč od 13.11.2011 do zaplacení, se z a m í t á .

IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 413.946,- Kč k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Viktora Paka do tří dnů od právní moci rozsudku.

V. Žalobkyně a vedlejší účastník na straně žalovaného nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

VI. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náhradu nákladů řízení ve výši 5.228,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

VII. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení ve výši 103.380,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala proti Chrudimské nemocnici, a.s. a Pardubické krajské nemocnici, a.s. návrh na zaplacení odškodnění v souvislosti se škodou na zdraví ve výši 3.395.380,- Kč spolu s příslušenstvím. Uvedla, že dne 17.6.2008 podstoupila na chirurgické ambulanci Chrudimské nemocnice, a.s. chirurgický výkon, deliberaci (uvolnění) středního nervu v oblasti karpálního tunelu vlevo, při němž byl nůžkami omylem střední nerv přerušen. Bezprostředně nato se Chrudimská nemocnice, a.s. dohodla s Pardubickou krajskou nemocnicí, a.s., že sešití přerušeného nervu bude provedeno na neurochirurgickém oddělení Pardubické krajské nemocnice. Téhož dne pak žalobkyně absolvovala operační výkon, během něž byly pahýly nervu nejprve skalpelem zarovnány a následně sešity. Žalobkyně poté absolvovala dlouhodobou rehabilitaci na rehabilitačním oddělení se zanedbatelným efektem. Navíc trpěla výraznými bolestmi v postižené ruce, nočními i klidovými, nedovolujícími jí často ani usnout. Vzhledem k trvající poruše motoriky, citlivosti a bolestem v inervační oblasti středního nervu podstoupila žalobkyně dne 20.1.2010 další operační výkon, a to v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou. Při výkonu bylo zjištěno, že předchozí sešití nervu bylo provedeno nevhodným, příliš silným šicím materiálem (minimálně USP 4/0, namísto doporučeného USP 8/0), navíc nebyly pahýly nervu sešity k sobě (end to end), ale tak, že centrální pahýl nervu mířil vedle pahýlu periferního a byl zakončen mohutným neuromem (zduřením). Po odstranění neuromu byly proto oba pahýly nervu znovu sešity, a to odpovídajícím šicím materiálem a v odpovídající vzájemné pozici. Byla provedena tzv. opoziční operace spočívající v připojení povrchového ohybače prstů, jehož inervace je při postižení středního nervu zachována, k svalům nebo kostem palce, tak, aby byla umožněna alespoň jeho částečná pohyblivost ve smyslu ohnutí a přitažení. Po operaci opět následovala několikaměsíční rehabilitace na rehabilitačním oddělení. Žalobkyně uvedla, že v důsledku opoziční operace a následně rehabilitace došlo u ní k určitému zlepšení pohyblivosti palce, i přesto však přetrvává porucha hybnosti i cití prvního a čtvrtého prstu, žalobkyně čelí neustálým potížím i při zcela běžných každodenních aktivitách, zejména tehdy, je-li potřebná přesnější souhra prstů obou rukou, např. zapínání knoflíků, zapínání zipu, vázání tkaniček, otevírání igelitového sáčku, stříhání nehtů, žehlení prádla, nebo je-li naopak potřebná síla a jistota obou rukou, např. otevírání lahví, manipulace s hrnci nebo věšení záclon. Obrovským utrpením jsou pak pro žalobkyni trvalé bolesti postižené ruky, jež se ještě zesilují v chladu nebo studené vodě a jež jsou i příčinou její nespavosti. Poškození zdraví, trvalé bolesti, nespavost v jejich důsledku a neschopnost nalézt v důsledku zdravotního handicapu práci, navíc u žalobkyně, vždy manuálně pracující, vedou k periodickým projevům depresivní poruchy. Porušení právní povinnosti jako objektivně vzniklý rozpor mezi tím, jak žalovaná strana jednala a tím, jak měla jednat, spočívá v tom, že žalobkyni přerušila levý střední nerv nůžkami, přestože jej dle příslušných profesních standardů a dostupných poznatků lékařské vědy přerušit neměla a následně pahýly nervu sešila silným šicím materiálem minimálně USP 4/0 a nikoliv konec ke konci, přestože dle příslušných profesních standardů i dostupných poznatků lékařské vědy měla sešít šicím materiálem tenčím a konec

ke konci. Z procesní opatrnosti se žalobkyně dovolala rovněž objektivní odpovědnosti žalované strany s tím, že tato použila k plnění svého závazku vůči žalobkyni nůžky, v jejichž povaze je, že jsou ostré a způsobují přerušování měkkých tkání, včetně nervů a použila chirurgický šicí materiál, v jehož povaze je, že fixuje tkáň v určité, v daném případě nesprávné, vzájemné poloze. Žalobkyně uvedla, že z titulu náhrady škody na zdraví uplatňuje bolestné odpovídající bodovému ohodnocení ve výši 544,50 bodů, což odpovídá částce 65.340,- Kč a ztížení společenského uplatnění ve výši 3690 bodů, což odpovídá částce 442.800,- Kč. Poukázala na to, že poškození jejího zdraví žalovanou stranou si vyžádalo extrémně dlouhou a intenzivní rehabilitaci, opakované hospitalizace, vyšetření a operace, když poškození zdraví žalobkyně je rozhodující příčinou stávající invalidity žalobkyně. Poškození zdraví zcela zásadně snížilo možnost jejího uplatnění na trhu práce, když žalobkyně v minulosti vždy pracovala manuálně. Poškození zdraví žalobkyně má za následek její každodenní potíže při zcela běžných činnostech, má za následek chronické bolesti v levé ruce, v chladu se navíc zintenzivňující, má za následek její chronickou nespavost a chronické psychické problémy. K poškození vřetenního nervu došlo u žalobkyně v době, kdy jí bylo XXX, a protože dle údajů Českého statistického úřadu činila v roce 2008 naděje dožití ženy ve věku 50 let 31,4 let, pak jednorázové odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění žalobkyně je v jejím případě na v průměru 29 let. Žalobkyně navrhuje, aby jí náhrada za bolest, zahrnující i náhradu za duševní strádání, byla zvýšena na částku 1.306.800,- Kč a náhrada za ztížení společenského uplatnění na částku 1.771.200,- Kč. Poukázala na to, že ke dni, kdy došlo k poškození jejího zdraví, byla zaměstnankyní XXX, a.s., kde pracovala jako XXX. Pracovní neschopnost žalobkyně trvala od 17.6.2008 do 16.9.2009. V uvedeném období byl výdělek žalobkyně 226.105,07 Kč, a protože vyplacené nemocenské dávky činily pouze 142.585,- Kč, požaduje žalobkyně na ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti zaplacení částky 83.520,- Kč. Počínaje dnem 17.9.2009 byl žalobkyni přiznán částečný invalidní důchod, který byl lednem 2011 změněn na invalidní důchod prvního stupně. Za období od 17.9.2009 do 31.10.2011 činil hrubý výdělek žalobkyně celkem 375.850,09 Kč, ve stejném období jí však byl invalidní důchod vyplacen pouze ve výši 141.990,53 Kč. Na ztrátě na výdělku při invaliditě žalobkyně požaduje částku 233.860,- Kč. Žalobkyně uvedla, že její právní zástupce vyzval žalovanou stranu k zaplacení náhrady škody, a to doporučenými dopisy ze dne 7.11.2011, které byly doručeny dne 11.11.2011. S přihlédnutím k ustanovení § 563 obč. zák. je tak žalovaná strana od 13.11.2011 v prodlení.

K námitce promlčení uplatněné vedlejším účastníkem na straně žalovaného žalobkyně uvedla, že až poté, co její právní zástupce podal jménem žalobkyně dne 10.3.2011 u Okresního soudu v Chrudimi na XXX žalobu na vydání kopie zdravotnické dokumentace, a to v reakci na sdělení Chrudimské nemocnice, a.s., že totiž chirurgické oddělení Chrudimské nemocnice, a.s. žádnou zdravotnickou dokumentací vedenou o osobě žalobkyně nedisponuje, disponuje jí pouze XXX, soukromý lékař, jenž si v prostorách oddělení pronajímá ordinaci a chirurgický sál, přiznala Chrudimská nemocnice, a.s., že předmětnou zdravotnickou dokumentací disponuje, a že v době předmětné operace byla žalobkyně jejím pacientem, nikoliv pacientkou XXX, coby soukromého lékaře provádějícího operaci svým vlastním jménem, na což žalobkyně reagovala zpětvzetím žaloby a Okresní soud v Chrudimi následně zastavením řízení usnesením ze dne 28.4.2011 č.j. 3C 30/2011-17.

V průběhu řízení žalobkyně uvedla, že při výpočtu částky představující ztrátu na výdělku při invaliditě opomněla zohlednit hrubý příjem, jehož dosáhla v měsících září a říjnu 2011 v celkové výši 21.066,- Kč, a proto vzala svůj návrh na zaplacení úroků z prodlení ve výši 7,75% p.a. z částky 21.066,- Kč od 13.11.2011 do zaplacení zpět, když žalovaná strana i vedlejší účastník na straně žalovaného neměl k tomuto částečnému zpětvzetím námitek a se

zastavením řízení v této části souhlasil, a proto soud postupem dle § 96 o.s.ř. řízení o zaplacení úroků z prodlení ve výši 7,75% p.a. z částky 21.066,- Kč od 13.11.2011 do zaplacení zastavil.

Podáním žalobkyně ze dne 31.10.2013 navrhla žalobkyně změnu žaloby ve smyslu rozšíření žalobního návrhu s odůvodněním, že za období od 1.11.2011 do 1.4.2013 u ní došlo ke ztrátě na výdělků při invaliditě ve výši 72.670,- Kč. Usnesením ze dne 11.11.2013 soud rozhodl tak, že tato změna žaloby se nepřipouští. Vzhledem k námitce žalobkyně proti nepřipouštění změny žaloby uplatněné v podání ze dne 31.8.2015 uvádí soud následující: Podle § 95 odst. 1 o.s.ř. žalobce (navrhovatel) může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo. Podle odst. 2 cit. ust. soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení. Ustanovení o změně žaloby ve sporném řízení se s účinností od 1.7.2009 dostalo do jiného světla, a to v souvislosti se zavedením zákonné koncentrace. Mění-li žalobce žalobu a nejde-li jen o její upřesnění, neobejde se to zpravidla bez nových skutkových tvrzení. Dosáhne-li však účastník sporného řízení koncentračního bodu, nastává tzv. skutkový stopstav (zákaz novot), v důsledku kterého nemůže žalobce doplňovat (měnit) žalobu o nová (další) skutková tvrzení. Zavedení zákonné koncentrace řízení pak znamená důvod pro zamítnutí návrhu na změnu žaloby podle tohoto ustanovení.

Chrudimská nemocnice, a.s. uvedla, že činí nesporným, že dne 17.6.2011 kolem 11.00 hodiny dopolední podstoupila žalobkyně u XXX chirurgický výkon – deliberaci středního nervu v oblasti karpálního tunelu vlevo. Činí rovněž nesporným, že z důvodu změněných poměrů v karpálním tunelu došlo k neúmyslnému přerušení středního nervu. Jednalo se však o komplikaci výkonu, nikoliv o pochybení ze strany žalované či operátora. V léčebním postupu žalované tedy neexistuje pochybení a rovněž byl správný následný postup – zajištění léčby žalobkyně na pracovišti, které je zařízeno k řešení tohoto typu komplikací, tedy Pardubická krajská nemocnice, a.s. Chrudimská nemocnice, a.s. neshledává žádného důvodu pro zvýšení náhrady za bolest a náhrady za ztížení společenského uplatnění žalobkyně, jak se jej žalobkyně domáhá.

Pardubická krajská nemocnice, a.s. uvedla, že žalobkyně byla přijata na neurochirurgické oddělení jako akutní případ dne 17.6.2008 a operační výkon byl proveden bezprostředně bez jakéhokoliv odkladu po převozu, a to za použití dostupného standardního šicího materiálu, který Pardubická krajská nemocnice, a.s. měla k dispozici pro suturu nervu. Nerv byl sešit metodou end to end za epineurium bez napětí. Při kontrolách žalobkyně po operačním zákroku bylo prováděno EMG měření, kdy toto objektivní měření vykazalo rok po operaci dne 15.6.2009 mírné zlepšení parametrů vedení nervem. Pardubická krajská nemocnice, a.s. uvedla, že škoda na zdraví žalobkyně nevznikla protiprávním jednáním jejích zdravotnických pracovníků a zároveň nesouhlasí s výší odškodnění uvedenou v žalobě, která je neúměrně navýšena, kdy odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění není stanoveno odborným pracovníkem a stanovená výše odškodnění není v souladu s platnými právními předpisy.

Vedlejší účastník na straně žalovaného uvedl, že vychází ze skutečností, které jsou mezi stranami nesporné, a to je časový údaj o operaci žalobkyně u Chrudimské nemocnice a.s., okolnost, že tam došlo k neúmyslnému přerušení středního nervu a poté, že žalobkyně byla operována u Pardubické krajské nemocnice, a.s., kde byl nerv sešit. Podle operačního

protokolu byly konce nervů sešity k sobě end to end. Žalobkyně absolvovala dne 15.6.2009 vyšetření, při kterém byly zjištěny známky inervace. Vedlejší účastník má za to, že postup Chrudimské nemocnice, a.s. i Pardubické krajské nemocnice, a.s. byl lege artis.

V průběhu řízení bylo zjištěno, že společnost Chrudimská nemocnice, a.s. zanikla bez likvidace fúzí sloučením, v rámci které se společnost Orlickoústecká nemocnice, a.s., Svitavská nemocnice, a.s., Chrudimská nemocnice, a.s. a Litomyšlská nemocnice, a.s. sloučily se společností Pardubická krajská nemocnice, a.s., na kterou jako společnost přešlo jmění shora uvedených zanikajících společností. S přihlédnutím k výše uvedenému rozhodl Okresní soud v Pardubicích usnesením ze dne 8.1.2015 č.j. 106C 162/2011-291, jež nabylo právní moci dne 27.1.2015, tak, že v tomto řízení pokračuje s Nemocnicí Pardubického kraje, a.s.

Po provedeném řízení žalovaný navrhl, aby soud uložil zaplatit žalobkyni bolestné ve výši 24.480,- Kč spolu s úrokem z prodlení, na náhradě ztížení společenského uplatnění částku 397.800,- Kč spolu s úrokem z prodlení s tím, aby ve zbývající výši byla žaloba zamítnuta. Rovněž vedlejší účastník na straně žalovaného navrhl uložit žalovanému k úhradě bolestného částku 24.480,- Kč spolu s úrokem z prodlení a na úhradě ztížení společenského uplatnění částku 397.800,- Kč spolu s úrokem z prodlení s tím, aby ve zbytku byl návrh žalobkyně zamítnut.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že dne 17.6.2008 podstoupila žalobkyně u Chrudimské nemocnice, a.s. chirurgický výkon, kde došlo k přerušení středního nervu v oblasti karpálního tunelu vlevo, když ještě téhož dne byl proveden operační výkon v Pardubické krajské nemocnici, a.s., kde byl nerv sešit. Dále je nesporné, že dne 20.1.2010 podstoupila žalobkyně operační výkon v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou. Poté, co Chrudimská nemocnice, a.s. i Pardubická krajská nemocnice, a.s. byly dopisem ze dne 7.11.2011 vyzvány prostřednictvím právního zástupce žalobkyně k náhradě škody, nebylo žalobkyni na odškodnění nic zapláceno. Mezi účastníky byla nesporná výše náhrady za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti žalobkyně i výše náhrady za ztrátu na výdělku při invaliditě, a to celkem v období od 17.6.2008 do 30.10.2011, a to v částce uplatněné žalobkyní v tomto řízení.

Na základě provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav:

Svěděk XXX XXX XXX.

Svědčyně XXX uvedla, že žalobkyni XXX.

Svěděk XXX uvedl, že v červnu roku 2008 byl v zaměstnaneckém poměru u Chrudimské nemocnice, a.s. Žalobkyně jej kontaktovala v roce 2006, kdy hovořila o útlaku karpálního tunelu, tehdy byla provedena operace na pravé ruce žalobkyně. V roce 2008 žalobkyně opět svědka navštívila s tím, že stejné obtíže má na levé ruce. Svědek udělal klinické vyšetření ruky a objednal ji na operaci. Operace karpálního tunelu byla prováděna ambulantně. Je standard, že pacient je před operací poučován o případných problémech a komplikacích, v tomto případě žalobkyně u svědka již jednu operaci stejného typu absolvovala a svědek se proto žalobkyně zeptal, zda má nějaké dotazy a připomínky či se chce sama na něco zeptat. Svědek si nevzpomíná, že by žalobkyně měla před operací nějaké připomínky či dotazy, říkala, že s operací pravé ruky byla v Chrudimské nemocnici, a.s. spokojená. Operace karpálního tunelu včetně přípravy a šití trvá 20-30 minut, vlastní zákrok

zhruba 10 minut. V případě operace levé ruky žalobkyně, když svědek zasouval prst do rány, stále narážel na nějakou překážku. Zpočátku si myslel, že je to zbytek vazy a v této situaci začal operační postup opakovat. Po sondě nasunul pootevřené nůžky, tak, aby horní ostří nůžek procházelo těsně pod kůží a dolní ostří běželo po sondě, nůžky pomalu zasunoval dovnitř. V okamžiku, kdy ucítil odpor, stříhl. Když potřeboval odtáhnout nerv směrem k malíku a zatáhnul háčkem, vyjel přestřížený nerv. Svědek v této situaci žalobkyni sdělil, že se to musí sešít, a že je třeba jí přemístit na neurochirurgii. Ránu rozšířil, našel druhý konec a konce nervu přiblížil situačním stehem, aby ten, kdo ránu předtím neviděl, oba konce snáze našel. Mezitím kontaktoval nemocnici v Pardubicích a lékaři, se kterým hovořil, řekl, že přestříhl mediální nerv u karpálního tunelu. Svědek uvedl, že operace karpálních tunelů provádí 20 let. Myslí si, že vedení nervu u žalobkyně standardní nebylo, nerv nebyl souběžně s osou předloktí pacientky.

Svědék XXX uvedl, že pracuje jako sekundární lékař na neurochirurgickém oddělení Pardubické krajské nemocnice, a.s. od roku 1997. Svědek operoval pacientku, která byla do nemocnice přivezena v odpoledních hodinách. Rána byla rozpuštěna, z nemocnice v Chrudimi byly konce nervů označeny drobným vláknem. Toto vlákno bylo odstraněno, oba konce nervu byly zarovnané, protože poranění bylo šikmé a konce nervů byly sešity k sobě. Samotná operace trvala asi třičtvrtě hodiny, pacientka byla v narkóze. Při kontrolách si žalobkyně stěžovala na bolesti prstů operované ruky a na brnění, tyto problémy žalobkyně byly léčeny medikamentně. Pokud by byla zjištěna nějaká anatomická anomálie, mělo by se to do operačního protokolu napsat. Svědek si nepamatuje, že by v protokolu či listinách, které měl k dispozici, bylo něco takového uvedeno.

Svědčyně XXX, dcera žalobkyně, uvedla, že předtím, než matka nastoupila na operaci, která byla plánovaná, stěžovala si na bolest levé ruky asi půl roku. Zhruba dva roky předtím byla žalobkyně na operaci karpálního tunelu s pravou rukou. V té době pracovala jako XXX. XXX.

XXX, syn žalobkyně, uvedl, že matce XXX.

Svědék XXX, manžel žalobkyně, uvedl, že jejich manželství bylo uzavřeno v roce XXX.

Dopisem ze dne 7.11.2011 doručeným Chrudimské nemocnici, a.s. dne 11.11.2011 a dopisem ze dne 7.11.2011 doručeným Pardubické krajské nemocnici, a.s. dne 11.11.2011 měl soud prokázáno, že před podáním žalobního návrhu vyzvala žalobkyně žalovanou stranu na zaplacení odškodnění v souvislosti se škodou, která jí vznikla na zdraví.

Podle rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 20.4.2010 byl žalobkyni s účinností od 17.9.2009 přiznán částečný invalidní důchod.

Z potvrzení o zaměstnání ze dne 29.9.2009, které vystavila Pardubická krajská nemocnice, a.s. soud zjistil, že žalobkyně byla zaměstnána jako XXX v době od 1.8.2006 do 24.9.2009, když pracovní poměr žalobkyně u výše uvedeného zaměstnavatele byl ukončen na základě dohody o rozvázání pracovního poměru ze dne 24.9.2009 ke dni 24.9.2009 ze zdravotních důvodů.

Zprávou XXX, Psychiatrické ambulance Chrudim, měl soud prokázáno, že žalobkyně je v ambulanci léčena od 23.9.2010 XXX. XXX.

Ze znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, znaleckého ústavu pro obor zdravotnictví, soud zjistil, že cílem operace syndromu karpálního tunelu je obecně uvolnění středního nervu z útlaku vazivem na zápěstí, nikoliv přerušování tohoto nervu. Pokud došlo k přerušování nervu při operaci, lze ji chápat jako vážnou komplikaci, tedy postup nebyl objektivně souladný s tehdejšími poznatky lékařské vědy. Ze stejného důvodu nelze chápat přerušování středního nervu při operaci karpálního tunelu jako postup objektivně souladný s tehdejšími procesními standardy. Běžným předoperačním vyšetřením pacienta je EMG, který prokazuje míru útlaku středního nervu. Žádná zobrazení před operací se běžně neprovádí. Na některých pracovištích mohou provádět magnetickou rezonanci zápěstí, ale nejde o standardní postup. Kdyby byl střední nerv v důsledku anatomických změn nestandardně stočen, tzn. že by nevedl s osou předloktí, operační postup by byl stejný. Tzn. přerušování příčného vaziva nad průběhem takto anatomicky změněného středního nervu, bez toho, že bychom jakkoliv zasahovali do struktury nervu. Jako postup lege artis je dostačující EMG vyšetření před operací. Pacientka byla správně po zjištění přerušování středního nervu odeslána k ošetření na specializované neurochirurgické pracoviště. K tomuto ošetření došlo v tentýž den a bylo provedeno suturou čtyřmi stehy na vnější obal nervu. Tento postup byl objektivně souladný s tehdejšími poznatky lékařské vědy. Ošetření přerušovaného středního nervu na neurochirurgickém pracovišti nemocnice v Pardubicích bylo postupem objektivně souladným s tehdejšími procesními standardy, tedy došlo k akutnímu ošetření, které skýtá největší naději na pozdější novou inervaci středního nervu, aniž by bylo nutné transplantovat nerv. V takovém případě je postupem lege artis steh nervu za vnější obal, tak jak bylo provedeno. Dne 12.1.2009 dle EMG vyšetření sledujeme obraz kompletního přerušování středního nervu vlevo s náznakem zachovalého cití na prvním prstu, bez změny proti poslední kontrole, žádné známky reinervace. Dne 15.6.2009 EMG prokazuje mírné zlepšení pro pohyb a cití. Dne 15.1.2010 EMG vyšetření prokázalo těžkou převážně axonální lézi středního nervu vlevo, změny, pokud nějaké jsou, nevýznamné, nerv již dále neregeneruje. Tedy s uvedeného vyplývá, že došlo k částečnému a funkční nevýraznému prorůstání nervových vláken. Běžným šicím materiálem je mikrostež s traumatickou jehlou a průměrem vlákna 8/0 nebo 10/0. V případě přerušování nervu byl založen adaptační steh o průměru 6/0 a následně byla pacientka odeslána do Pardubické krajské nemocnice, a.s., kde není průměr stehu při operaci uveden. Množství stehů záleží na průměru operovaného nervu s cílem zajistit dostatečné přiblížení obou konců nervů s co nejmenším počtem stehů. Z tohoto pohledu, pokud byla adaptace dostatečná, jevílo by se množství čtyř stehů dostatečné. Z operačního protokolu ze dne 20.1.2010 na Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie Vysoká nad Jizerou bylo uvedeno, že poslední sutura nervu, tedy na pracovišti Pardubické krajské nemocnice, a.s. byla provedena průměrem minimálně 4/0. Pokud by tomu tak skutečně bylo, jednalo by se o nevhodně volený průměr stehu (příliš velký průměr). Větší průměr nervu může mít za následek vytvoření větší vazivové jizvy, která může bránit prorůstání nervových vláken. K posunutí obou konců sešitého nervu může dojít kdykoliv v průběhu hojení, většinou větším tahem způsobeným nevhodnou pozicí zápěstí nebo příliš brzkým cvičením zápěstí. Přesto by mohlo dojít k částečné reinervaci, tedy k obnovení částečné funkce nervů. Hlavní a podstatnou příčinou poškození zdraví žalobkyně bylo operační přerušování středního nervu. Operace v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou byla především revizí předchozí operace a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že steh nebyl proveden koncem ke konci, ale šikmo tak, že centrální pahýl mířil vedle periferního a vrůstal ke šlaše FPL. Dále byl nalezen mohutný neurom. Proto bylo v operaci pokračováno, neurom byl odstraněn a oba konce nervu byly znovu sešity stehem průměrem 8/0. Tato operace dávala šanci k lepší regeneraci nervu a k zabránění vzniku nového neuromu, který by byl zdrojem bolesti. Bodové ohodnocení bolestného podle vyhl. č.

440/2001 Sb. činí celkem 236 bodů. Znalecký ústav navrhuje zvýšení bodového ohodnocení podle § 6 odst. 1 písm. a) cit. vyhl. o 50%, tzn. celkem 354 bodů, tj. 42.480,- Kč. Vzhledem k tomu, že vyhláška č. 440/2000 Sb. byla v inkriminované době, co se týče ohodnocení bodu, hrubě podhodnocena, doporučuje znalecký ústav využití § 7 odst. 3 cit. vyhlášky. Zákrok lze hodnotit jako výjimečně bolestivý, léčba měla zvláště bolestivý či komplikovaný průběh. Před operací levé ruky dne 17.6.2008 pro syndrom karpálního tunelu netrpěla žalobkyně závažnými psychickými problémy. Její psychické problémy jsou v příčinné souvislosti s handicapem vzniklým po operaci, ze které má trvalé následky. V případě, že byla dobře zajištěna substituce chybné funkce štítné žlázy, nemělo by toto onemocnění mít podstatný vliv na její psychické problémy. XXX. Pokud by žalobkyně nepodstoupila žádný operační zákrok karpálních tunelů na levé ruce, je nejvýše pravděpodobné, že by psychický stav nebyl tak vážný, jak bylo zjištěno při vyšetření dne 20.5.2014. Bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění dle vyhl. č. 440/2001 Sb. činí 2210 bodů. Znalecký ústav navrhuje zvýšení podle § 6 odst. 1 písm. c) cit. vyhlášky o 50%, tzn. celkem 3315 bodů, což představuje částku 397.800,- Kč.

K námitkám a dotazům účastníků zpracovatel znaleckého posudku Doc. MUDr. Lumír Hrabálek, Ph.D. uvedl, že jaké bylo použito vlákno při operaci Pardubickou krajskou nemocnicí, a.s. vyplývá z revizní operace, která byla provedena v roce 2010. Znalecký ústav navýšil bolestné o 50% z toho důvodu, že se jednalo o náročný způsob léčení. V daném případě došlo k opakovaným operacím pacientky, tj. druhé a třetí operaci. Navíc jde o specifické poranění nervu, který je schopen jen částečné regenerace, narozdíl od jiných tkání, ale pouze v omezené míře. S tím pak souvisí to, že po přerušení se na koncích nervu objeví tzv. amputační neurom, který je zdrojem bolesti. Tato bolest je trvalá, což byl i případ žalobkyně. Ke ztížení společenského uplatnění uvedl, že u pacientky se jednalo o zvlášť těžké následky, XXX. Navýšení o 50% je považováno za naprosté minimum. Zvýšení ztížení společenského uplatnění podle § 7 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb. doporučil zpracovatel znaleckého posudku stejně jako u bolestného. Pokud jde o poranění svalů a šlachy flexoru jiného prstu v úrovni zápěstí a ruky, mělo by být bodové ohodnocení bolestného ohodnoceno 100 body a rovněž by mělo dojít k navýšení bodového ohodnocení o 50%. Zpracovatel znaleckého posudku dále uvedl, že pokud jde o důsledky použití nevhodného průměru šicího materiálu při sešití nervu, záleží na tom, jaký přesně průměr použitého stehu byl a jaký byl k sešití použit materiál. Dále záleží na průměru nervu a zda je sešíván pouze vnější nebo i vnitřní obal. Pokud se použije silnější průměr stehu při šití vnějšího obvodu nervu, není to zásadní problém, narozdíl od použití širšího stehu při šití uvnitř nervu. Při šití nervu za vnější obal nemá použití materiálu 4/0 u středního nervu zásadní význam. Kolem každého stehu se tvoří jizvy, buď větší nebo menší. I kdyby byl nerv správně sešitý, tj. end to end, může následně dojít k jeho posunu příliš brzkým pohybovým zatížením zápěstí. Denervační syndrom byl u pacientky po poslední operaci i před ní.

K námitkám a dotazům účastníků zpracovatelka znaleckého posudku XXX uvedla, že žalobkyni vyšetřovala dne 20.5.2014 a prošly celé období od operace a dalších zákroků. Je patrné, že došlo k výraznému ovlivnění emočního prožívání a struktury osobnosti. To je zapříčiněno přetrvávajícími bolestmi, které jsou prakticky po 24 hodin, které znemožňují poškozené kvalitní spánek a ovlivňují ji ve všech denních aktivitách. V ruce nic neudrží, nedokáže si ani namazat chleba, neostříhá si nehty, vlasy, nemůže se jí držet ani dítě za ruku, život se jí změnil, připadá si nepotřebná. Všechno jí dlouho trvá, v levé ruce nemá cit. Je úzkostná, depresivní, objevují se projevy vegetativní lability, které souvisí se změněným emočním prožíváním. Je unavená, sama sebe nepoznává, změnila se. Vzhledem k výše uvedenému navýšil znalecký ústav bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění podle

§ 6 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. o 50% a doporučil využití § 7 cit. vyhlášky mj. vzhledem k tomu, že posuzovaná je ročník XXX.

Soud neprovedl důkaz spisem Okresního soudu v Chrudimi sp. zn. 3C 30/2011 k prokázání tvrzení žalobkyně, že žalovaný odmítl žalobkyni vydat zdravotní dokumentaci a tvrdil, že tuto má k dispozici doktor XXX, když až v reakci na podání žaloby proti doktoru Remešovi byla dokumentace vydána, neboť uvedené tvrzení vyplývají z žalobkyní předložených listin nebylo mezi účastníky sporné.

S odkazem na ust. § 3028 odst. 3 a § 3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. posuzoval soud věc podle zákona č. 40/1964 Sb. ve znění platném do 31.12.2013 (dále jen obč. zák.) a zákona č. 440/2001 Sb. ve znění platném do 31.12.2013.

Podle § 420 odst. 1 obč. zák. odpovídá každý za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

Podle § 442 odst. 1 obč. zák. se hradí skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).

Podle § 444 odst. 1 obč. zák. se při škodě na zdraví jednorázově odškodňují bolesti poškozeného a ztížení společenského uplatnění. Právo na ZSU je ve smyslu ust. § 579 odst. 2 obč. zák. vázáno jen na osobu poškozeného. Jde o náhradu osobní, nemajetkové újmy a poskytnuté peněžité plnění je plněním povahy satisfakční, kterým se poškozenému poskytují peněžní prostředky, jež mu umožňují, aby dosáhl jiným způsobem vyvážení a zmírnění ztížení společenského uplatnění.

Podle § 445 obč. zák. se ztráta na výděлку, k níž došlo při škodě na zdraví, hradí peněžitým důchodem; přitom se vychází z průměrného výděлку poškozeného, kterého před poškozením dosahoval.

Podle § 446 obč. zák. činí náhrada za ztrátu na výděлку po dobu pracovní neschopnosti poškozeného rozdíl mezi jeho průměrným výdělkem před poškozením a nemocenským.

Podle § 447 odst. 1 obč. zák. činí náhrada za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě rozdíl mezi průměrným výdělkem před poškozením a výdělkem dosahovaným po poškození s připočtením případného invalidního důchodu.

Ze zjištěného skutkového stavu a za použití zákonných ustanovení shora citovaných dospěl soud k závěru, že návrh žalobkyně na náhradu škody na zdraví je důvodný. V řízení bylo prokázáno, že v souzené věci byly splněny předpoklady odpovědnosti žalovaného za škodu vzniklou žalobkyni ve smyslu shora citovaných ustanovení občanského zákoníku. Dne 17.6.2008 došlo při operaci karpálního tunelu žalobkyně k přerušení středního nervu, což nelze chápat jako postup objektivně souladný s tehdejšími poznatky lékařské vědy. Následné ošetření přerušovaného středního nervu na pracovišti Pardubické krajské nemocnice, a.s., které bylo provedeno ještě týž den, bylo provedeno postupem objektivně souladným s tehdejšími poznatky lékařské vědy. Ze znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem Lékařskou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci vyplývá, že hlavní a podstatnou příčinou poškození zdraví žalobkyně bylo operační přerušení středního nervu. Z kontrolních EMG vyšetření pak vyplývá, že došlo k částečnému a funkčně nevýraznému prorůstání

nervových vláken, přesto se žalobkyně dne 20.1.2010 podrobila operačnímu výkonu v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou. Tato operace byla především revizí předchozí operace, a to vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že steh nebyl proveden koncem ke konci, ale šikmo tak, že centrální pahýl mířil vedle periferního a vrůstal ke šlaše. Dále byl nalezen mohutný neurom, a proto bylo v operaci pokračováno, neurom byl odstraněn a oba konce nervu byly znovu sešity stehem průměrem 8/0. Ze závěru znaleckého dokazování dále vyplývá, že žalobkyně před operací dne 17.6.2008 závažnými psychickými problémy netrpěla. Při svém rozhodování o návrhu žalobkyně na náhradu škody vycházel soud zejména z obsahu výpovědí svědků a dále ze znaleckého posudku, který vypracovala Lékařská fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, a to včetně vyjádření zpracovatelů tohoto posudku Doc. MUDr. Lumíra Hrabálka, Ph.D. a XXX. Na základě uvedených důkazů pak soud uzavřel, že nárok žalobkyně na náhradu škody na zdraví je co do základu oprávněný a důvodný.

Vedlejší účastník na straně žalovaného vznesl námitku promlčení, a to ohledně bolestného a dále ohledně náhrady na ztrátě na výdělku po dobu pracovní neschopnosti i při invaliditě s tím, že má za to, že tento nárok se promlčuje jako celek. Podle § 106 odst. 1 obč. zák. se právo na náhradu škody se promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Poškozený se dozví o tom, kdo za škodu odpovídá v okamžiku, kdy prokazatelně získal informace o okolnostech vzniku škody, které mu napomohou učinit si dostatečně pravděpodobný úsudek o tom, který subjekt za škodu odpovídá. Subjektivní promlčecí lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody činí dva roky a počíná běžet ode dne, kdy se poškozený dozví o tom, že škoda vznikla a o tom, kdo za ni odpovídá. Přitom oba uvedené předpoklady musí být splněny kumulativně. O škodě se poškozený dozví tehdy, když zjistí skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody a orientačně (přibližně) její rozsah. O tom, kdo za škodu odpovídá, se poškozený dozví tehdy, když zjistí skutkové okolnosti rozhodné pro vymezení odpovědného subjektu. Přitom je třeba vycházet z prokázané vědomosti poškozeného.

V souzené věci má soud za to, že běh subjektivní promlčecí lhůty (u náhrady škody na zdraví se objektivní lhůta neuplatní) je možno počítat nejdříve ode dne, kdy byla provedena operace v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysoké nad Jizerou, kdy bylo zjištěno, že při předchozí operaci byl steh proveden šikmo a centrální pahýl mířil vedle periferního a vrůstal ke šlaše, když uvedenému předcházelo operační přerušování středního nervu. Teprve v měsících března a dubna 2011 pak žalobkyně nabyla vědomost o tom, kdo za škodu, která jí vznikla a vzniká, odpovídá, neboť teprve tehdy žalobkyně zjistila (v souvislosti s řízením vedeným u Okresního soudu v Chrudimi pod sp. zn. 3C 30/2011) okolnosti rozhodné pro vymezení odpovědného subjektu. Jestliže žalobkyně své nároky u soudu uplatnila žalobou, která byla soudu doručena dne 29.11.2011, a protože v řízení bylo prokázáno, že skutkové okolnosti, které byly způsobitelné učinit závěr o možném vzniku škody a možné odpovědnosti škůdce (když oba předpoklady musí být splněny současně), získala žalobkyně až v první polovině roku 2011, pak je možno učinit závěr, že žalobkyně uplatnila všechny své nároky včas a že žádný z těchto nároků není promlčen.

Podmínky pro poskytování bolestného a ztížení společenského uplatnění a výše náhrady bolestného a ztížení společenského uplatnění jsou upraveny vyhláškou č. 440/2001 Sb.

Podle § 2 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. se odškodnění bolesti určuje podle sazeb bodového ohodnocení stanoveného v přílohách č. 1 a 3 této vyhlášky, a to za bolest způsobenou škodou na zdraví, jejím léčením nebo odstraňováním jejích následků; za bolest se

přítom považuje každé tělesné a duševní strádání způsobené škodou na zdraví osobě, která tuto škodu utrpěla, (dále jen "poškozený"). Bodové ohodnocení škody na zdraví se vymezuje v lékařském posudku.

Podmínkou přiznání bolestného je, aby bolesti nastaly buď při poranění či při jeho léčení nebo při odstraňování následků, a to i v případě, že bolesti se projeví v časovém rozmezí mezi jednotlivými léčebnými opatřeními. Odškodnění náleží poškozenému i za bolesti způsobené rehabilitační péčí. Dále se bolestné přiznává v případě, došlo-li po skončení léčení k operaci, která má svou příčinu v původním zranění. Pro určení výše bolestného soudem je základem lékařské posouzení. Odškodnění se hodnotí podle sazebníku za jednotlivé bolesti, které byly způsobeny jak vlastní škodou na zdraví, tak i jejím léčením a odstraňován následků poškození zdraví.

Podle § 4 odst. 2 vyhl. č. 440/2001 Sb. bodové ohodnocení bolesti lze provést až v době stabilizace bolesti.

Podle § 8 odst. 2 písm. a) vyhl. č. 440/2001 Sb. se lékařský posudek vydává u bolesti, jakmile je možno zdravotní stav poškozeného považovat za ustálený.

Podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 440/2001 Sb. pokud škoda na zdraví vyžadovala náročný způsob léčení, zvýší se bodové ohodnocení škody na zdraví podle příloh č. 1 a 3 této vyhlášky nejvýše o 50 % celkové částky bodového ohodnocení; náročným způsobem léčení se rozumí zejména infekce rány prodlužující dobu léčení.

Podle § 7 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. se výše odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění stanoví na základě bodového ohodnocení stanoveného v lékařském posudku. Podle odst. 2 cit. ust. hodnota 1 bodu činí 120 Kč. Podle odst. 3 cit. ust. ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele může soud výši odškodnění stanovenou podle této vyhlášky přiměřeně zvýšit.

Při určení výše náhrady škody z titulu bolestného vycházel soud ze závěrů znaleckého posudku Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Znalecký ústav ohodnotil bolestné na 236 bodů, když současně navrhl zvýšení bodového ohodnocení podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 440/2001 Sb. o 50% na 354 bodů. V rámci svého vyjádření před soudem zpracovatel znaleckého posudku uvedl, že u položky S 661 přichází v úvahu hodnocení 100 bodů (místo původně uvedených 40 bodů). Celkové hodnocení bolestného tedy představuje 296 bodů, to vše povýšeno o 50%, celkem 444 bodů. Základnímu bodovému ohodnocení bolestného ve výši 296 bodů odpovídá při hodnotě jednoho bodu ve výši 120,- Kč částka 35.520,- Kč. Žalobkyně požadovala zvýšení odškodnění bolestného a soud v provedeném řízení dospěl k závěru, že poskytnutí 20tinásobku znalce zjištěného základního bodového ohodnocení odpovídá okolnostem daného případu. Soud měl prokázáno, že v době od 17.8.2008 až do operace ve Vysoké nad Jizerou v lednu roku 2010 byla žalobkyně výrazně omezena v běžném způsobu života. Ze závěru znaleckého dokazování, ale i z výslechu svědků, měl soud prokázáno, že po dobu více jak jednoho a půl roku trpěla žalobkyně přetrvávajícími bolestmi, které jí znemožňovaly spánek a ovlivňovaly jí ve všech denních aktivitách. Těžkosti a útrapy spojené s bolestí trvaly dlouhou dobu, a i proto žalobkyně podstoupila dne 20.1.2010 operační výkon v Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie, byť kontrolní EMG vyšetření nasvědčovala, že dochází k reinervaci nervu. Ustanovení § 7 vyhl. č. 440/2001 Sb. se vztahuje nejen na ztížení společenského uplatnění, ale i na odškodnění bolesti, a proto soud odškodnění bolestného zvýšil. Mimořádné zvýšení

náhrady podle § 7 odst. 3 cit. vyhlášky se odvíjí od základní výměry odškodnění určené podle ust. § 3 odst. 1 shora uvedené vyhlášky, tedy od bodového ohodnocení škody na zdraví dle přílohy této vyhlášky. Jestliže základní výše bodového ohodnocení bolestného představuje částku 35.520,- Kč, pak přiměřená hodnota, která odpovídá projednávanému případu, jež je hodný mimořádného zřetele, je částka odpovídající 20tinásobku základního ohodnocení dle posudku znaleckého ústavu. Na bolestném tak žalobkyni bylo přiznáno a žalovanému bylo uloženo zaplatit žalobkyni částku 710.400,- Kč.

Podle § 3 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. se odškodnění ztížení společenského uplatnění určuje podle sazeb bodového ohodnocení stanoveného v přílohách č. 2 a 4 této vyhlášky, a to za následky škody na zdraví, které jsou trvalého rázu a mají prokazatelně nepříznivý vliv na uplatnění poškozeného v životě a ve společnosti, zejména na uspokojování jeho životních a společenských potřeb, včetně výkonu dosavadního povolání nebo přípravy na povolání, dalšího vzdělávání a možnosti uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním, a to s ohledem na věk poškozeného v době vzniku škody na zdraví (dále jen "následky"). Odškodnění za ztížení společenského uplatnění musí být přiměřené povaze následků a jejich předpokládanému vývoji, a to v rozsahu, v jakém jsou omezeny možnosti poškozeného uplatnit se v životě a ve společnosti. Podle odst. 2 cit. ust. se bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění vymezuje v lékařském posudku.

Podle § 5 odst. 1 vyhl. č. 440/2001 Sb. se při určování bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění hodnotí závažnost škody na zdraví, její předpokládaný vývoj a průběh léčení.

Podle § 8 odst. 2 písm. b) vyhl. č. 440/2001 Sb. se lékařský posudek vydává u ztížení společenského uplatnění zpravidla až po jednom roce poté, kdy došlo ke škodě na zdraví. Nový lékařský posudek lze vydat v případě výrazného zhoršení následků. Tento posudek nahradí dosavadní lékařský posudek.

Podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 440/2001 Sb. pokud škoda na zdraví vedla ke zvláště těžkým následkům, zvýší se bodové ohodnocení škody na zdraví podle příloh č. 2 a 4 této vyhlášky nejvýše o 50 % celkové částky bodového ohodnocení; zvláště těžkými následky škody na zdraví se rozumí takové následky, které podstatně omezují nebo významně mění uplatnění v životě anebo znemožňují další uplatnění v životě, a to s ohledem na věk poškozeného i jeho předpokládané uplatnění v životě.

Ztížení společenského uplatnění vzniká v době, v níž je možné zdravotní stav poškozeného považovat za ustálený a v níž je tedy možné posoudit, jaký má změněný (zhoršený) zdravotní stav poškozeného nepříznivé důsledky pro životní úkony poškozeného, pro uspokojování jeho životních potřeb a přistoupit k jeho bodovému ohodnocení. I v případě ztížení společenského uplatnění vycházel soud při určení výše odškodnění ze závěru posudku znaleckého ústavu Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, v němž se znalec vyjádřil k určení výše základního bodového ohodnocení, ale i z vyjádření zpracovatelů posudku, ve kterém navrhli 50% navýšení. Znalecký ústav určil základní bodové ohodnocení ve výši 2210 bodů, čemuž odpovídá při hodnotě bodu 120,- Kč částka 265.200,- Kč. Žalobkyně požadovala navýšení bodového ohodnocení ztížení společenského uplatnění na čtyřnásobek a soud po provedeném dokazování uzavřel, že poskytnutí čtyřnásobku znalcem zjištěného základního bodového ohodnocení odpovídá okolnostem projednávaného případu. Soud v průběhu řízení zjistil, že u žalobkyně došlo k takovému poškození na zdraví, že je odůvodněn zvýšený nárok žalobkyně na přiznání uplatněného odškodnění ztížení

společenského uplatnění ve smyslu § 7 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb. Žalobkyně utrpěla poškození zdraví ve věku XXX.

Odškodnění za ztížení společenského uplatnění v částce odpovídající základnímu počtu bodů, popř. zvýšené dle § 6 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 440/2001 Sb. nemůže v žádném případě nahradit prokazatelně nepříznivé důsledky pro životní úkony žalobkyně, pro uspokojování jejích životních a společenských potřeb. Z provedeného dokazování lze uzavřít, že omezení žalobkyně jako poškozené nelze vyjádřit jen základním odškodněním či zvýšením dle § 6 odst. 1 písm. c) cit. vyhl. V daném případě došlo jednoznačně k propadu životní kvality a k vyřazení z pracovního uplatnění. Nejedná se jen o zdravotní problémy fyzického rázu, ale také o narušení psychiky, která žalobkyni těžce limituje v jejím rodinném a společenském životě. Vzhledem k tomu, že částka odpovídající základnímu počtu bodů nemůže pokrýt následky poškození zdraví, které žalobkyně utrpěla a s ohledem na zvlášť výjimečný případ vhodný mimořádného zřetele, rozhodl soud ve smyslu § 7 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb. a odškodnění zvýšil na čtyřnásobek základního bodového ohodnocení. Jen tak je totiž možno vykompenzovat prokazatelně nepříznivé důsledky úrazu pro životní úkony žalobkyně a pro uspokojování a plnění jejích životních a společenských potřeb a nahradit vyřazení žalobkyně ze společenského života. Zvýšení ztížení společenského uplatnění spolu se základní částkou představuje dostatečnou kompenzaci zdravotního postižení žalobkyně na dobu jejího dalšího života. Jestliže základnímu počtu bodů ztížení společenského uplatnění odpovídá částka 265.200,- Kč, pak odškodnění ztížení společenského uplatnění zvýšené na čtyřnásobek představuje částku 1.060.800,- Kč.

Žalobkyně se dále domáhala a předmětem řízení učinila zaplacení náhrady za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti od 17.6.2008 do 16.9.2009 ve výši 83.520,- Kč a náhradu za ztrátu na výdělku při invaliditě za dobu od 17.9.2009 do 31.10.2011 ve výši 233.860,- Kč, když později v řízení upřesnila, že opomněla zohlednit příjem v měsících září a říjnu 2011 v celkové výši 21.066,- Kč. Žalovaný ani vedlejší účastník na straně žalovaného výpočet těchto náhrad provedených žalobkyní nespороvali, a proto soud, aniž by prováděl k uvedeným náhradám další dokazování, návrhu žalobkyně na zaplacení částek 83.520,- Kč a 212.794,- Kč vyhověl, když tak jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí shora, co do základu byl nárok žalobkyně na zaplacení těchto náhrad shledán důvodným.

Soud na základě všech výše uvedených důkazů a za použití citovaných zákonných ustanovení uložil žalovanému, aby žalobkyni zaplatil částku 2.067.514,- Kč. Soud přitom vycházel z toho, že žalobkyni náleží bolestné ve výši 710.400,- Kč a odškodnění ztížení společenského uplatnění ve výši 1.060.800,- Kč. Dále soud žalobkyni přiznal náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti a při invaliditě v období od 17.6.2008 do 31.10.2011 v částkách 83.520,- Kč a 212.794,- Kč. Protože před podáním žalobního návrhu ani v průběhu řízení nebylo žalobkyni žalovaným či vedlejším účastníkem na straně žalovaného na náhradu škody nic plněno, bylo žalovanému uloženo, aby žalobkyni na náhradu škody na zdraví zaplatil celkem částku 2.067.514,- Kč. Z částky představující bodové ohodnocení bolestného zvýšené podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 440/2001 Sb. (53.280,- Kč) a bodové ohodnocení ztížení společenského uplatnění zvýšené podle § 6 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 440/2001 Sb. (397.800,- Kč) a dále náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti a při invaliditě, tedy z částky 747.394,- Kč bylo žalovanému uloženo, aby žalobkyni zaplatil i úrok z prodlení, a to počínaje dnem následujícím po dni, kdy žalovanému byla doručena výzva k zaplacení náhrady škody ze dne 7.11.2011 (§ 517 odst. 1 a 2 obč. zák., vl. nař. 142/1994 Sb.). Vyhláška č. 440/2001 Sb. nemá ustanovení o maximalizaci náhrady za bolest a ztížení společenského uplatnění, když absence maximální výše plnění odškodnění

podle vyhl. č. 440/2001 Sb. odůvodňuje oprávněnost nároku žalobkyně na zaplacení úroků z prodlení až poté, co se žalovaný doručením výzvy k plnění ocitl v prodlení. Pokud se žalobkyně v řízení domáhala zaplacení dalších 1.327.866,- Kč spolu s úrokem z prodlení z částky 57.060,- Kč, tak jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí, pak v této části byl její návrh jako nedůvodný zamítnut.

Rozhodnutí soudu o nákladech řízení je odůvodněno ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. Žalobkyni bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v celkové částce 413.946,- Kč. Žalobkyni byla podle § 7 bod 6 vyhl. č. 177/96 Sb. přiznána odměna za 14 a půl úkonu po 21.900,- Kč ze základu 3.395.380,- Kč (převzetí věci, sepsání žalobního návrhu, účast při jednání dne 28.5.2013, účast při výslechu před dožádaným soudem – Okresním soudem v Náchodě dne 4.7.2013, účast při výslechu svědkyně mimo jednání dne 15.7.2013, účast při jednání dne 2.9.2013 přesahující dvě hodiny, podání ve věci ze dne 31.10.2013, účast při jednání dne 11.11.2013, účast při jednání dne 3.2.2014, vyjádření ke znaleckému posudku ze dne 14.8.2014, účast při výslechu před dožádaným soudem – Okresním soudem v Olomouci dne 1.10.2014, účast při jednání dne 31.8.2015 přesahující dvě hodiny a účast při vyhlášení rozhodnutí dne 8.9.2015), a to podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/96 Sb. Na nákladech řízení byl dále přiznán 15x režijní paušál po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. ve znění vyhl. č. 276/2006 Sb. Podle § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., v platném znění byla přiznána náhrada za promeškaný čas, a to 800,- Kč za 8 půlhodin v souvislosti se sedmi jednáními u Okresního soudu v Pardubicích, 1.000,- Kč za 10 půlhodin v souvislosti s účastí u dožádaného soudu v Náchodě a 1.200,- Kč za 12 půlhodin v souvislosti s účastí u dožádaného soudu v Olomouci. Náhrada za promeškaný čas představuje celkem částku 7.800,- Kč. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/96 Sb., v platném znění byla dále přiznána náhrada cestovních výdajů právního zástupce žalobce, a to v celkové výši 12.254,- Kč. K cestám k procesnímu soudu i k cestám k dožádaným soudům byl použit osobní automobil XXX. Cestovní výdaje k jednáním ve dnech 28.5., 15.7., 2.9. a 11.11.2013, kdy bylo pokaždé ujeté 190 km, představují částku 4.324,- Kč. Cestovní výdaje k jednání dne 3.2.2014 činí částku 1.094,- Kč a cestovní výdaje k jednáním ve dnech 31.8. a 8.9.2015 činí částku 2.192,- Kč. Při cestě k Okresnímu soudu v Náchodě bylo ujeté 310 km a cestovní výdaje činí částku 1.764,- Kč, při cestě k Okresnímu soudu v Olomouci bylo ujeté 500 km a cestovní výdaje představují částku 2.880,- Kč. Odměnu advokáta a hotové výdaje v celkové částce 342.104,- Kč bylo třeba podle § 137 odst. 3 o.s.ř. povýšit o 21% DPH. Celková výše nákladů řízení představuje částku 413.946,- Kč. Žalobkyni nebyla přiznána odměna za podání ze dne 14.2.2014 obsahující návrh otázek, které by měly být položeny zpracovateli znaleckého posudku, neboť žalobkyně se již při jednání dne 2.9.2013 zavázala ke specifikaci dotazů na znalce, a to ve lhůtě 10ti dnů, neučinila tak ani přesto, že ve dnech 11.11.2013 a 3.2.2014 se uskutečnila u procesního soudu další jednání, při kterých tuto specifikaci mohla soudu předložit. Žalobkyni nebyla rovněž přiznána náhrada za vypracování znaleckého posudku XXX, neboť tento posudek byl vypracován až dne 7.2.2014, když žalobkyně svůj návrh u soudu podala již v listopadu roku 2011. Pokud v průběhu řízení nechala žalobkyně vypracovat znalecký posudek, jednalo se o náklad, který vynaložila neúčelně.

Ohledně nákladů řízení mezi žalobkyní a vedlejším účastníkem na straně žalovaného bylo rozhodnuto tak, že tito vůči sobě nemají právo na náhradu nákladů řízení, a to vzhledem k tomu, že náklady řízení vzniklé žalobkyni je povinen zaplatit žalovaný a vedlejším účastníkovi na straně žalovaného nemohly být náklady řízení přiznány, neboť žalovaná strana nebyla v řízení úspěšná.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. je žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení, které byly zálohovány státem. Za vypracování znaleckého posudku bylo znaleckému ústavu Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci přiznáno a vyplaceno 23.958,- Kč a za účast při výsledku zpracovatele znaleckého posudku bylo znaleckému ústavu přiznáno a vyplaceno znalečné ve výši 1.270,50 Kč. Celkem bylo v souvislosti se znaleckým dokazováním přiznáno a vyplaceno znalečné ve výši 25.228,50 Kč. Vzhledem k tomu, že na zálohách bylo zapláceno 20.000,- Kč, zbývá ještě k úhradě částka 5.228,50 Kč. Tuto částku bylo uloženo zaplatit v řízení neúspěšnému žalovanému.

Podle § 11 odst. 2 písm. d) zák. č. 549/91 Sb. v platném znění byla žalobkyně osvobozena od soudního poplatku. Vzhledem k výsledku řízení bylo uloženo zaplatit soudní poplatek podle § 2 odst. 3 cit. zák. žalovanému. Výše soudního poplatku byla určena podle pol. 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zák. č. 549/91 Sb. Soudní poplatek představuje 5% z přiznané částky a činí částku 103.380,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání písemně ve dvojnásobném vyhotovení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím podepsaného soudu a to do 15-ti dnů ode dne doručení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 8. září 2015

JUDr. Renata Polanská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Petra Čálková